

SETKÁVÁNÍ

Brněnský evangelický měsíčník

2019 / 6

ÚVODNÍK

Milé sestry, milí bratři,

je tu léto. „Summertime, and the livin' is easy. Fish are jumpin' and the cotton is high.“

Blíží se prázdniny, dovolená. Každý máme o ideální dovolené jinou představu. V té mé je určitě slunce a moře. Teplo. Opuštěná pláž, mořský kajak. Nicnedělání. Anebo hory, vysokohorské túry, kolo, alpské louky. Anebo město, nějaká evropská metropole se svým životem v ulicích, parky, hospůdkami a muzei. Anebo jen tak nic nedělat na chatě. Anebo...

Scenérie pro dovolenou si vlastně umím představit docela různé. Zapomněl jsem ale na jednu důležitou věc, která pro mě k dovolené patří. Tou je knížka. Klid k usebrání se nad ní. Možnost ponořit se do jejího světa.

Taky se Vám knížky, které máte rádi nebo jste nuceni je číst, v průběhu života mění? Na počátku byl Čtyřlístek a Barbánek. Poté Honzíkova cesta. Následovali Májovky, Foglarovky, Batlička, Švýcarský Robinson. Verneovky mi přišly moc popisné. Mika Waltari a jeho Egypťan Sinuhet jako vstupenka do „dospěláckých románů“.

Na gymnáziu klasické romány: Dostojevský, Remarque, Dickens, Hugo... magický realismus: Rushdie, Marquez... Díky Vítu Slívovi, našemu profesorovi češtiny, objev poezie. Holan, Halas, Skácel, Mikulášek.

Vysoká škola. Teologie, filosofie a nekonečný oceán knih. Balabán, Barth, Buber, Bultman a ti od dalších písmen abecedy. Stohy právnických skript a zákonů.

Návrat k románům. Moře severských detektivek. Čtení jen tak. A poslední době návrat k teologické a filosofické literatuře. Už bez zkoušek.

Pokud ještě nemáte na letošní dovolenou vybranou tu Vaši knihu, tak Vám chci nabídnout knihu rozhovorů Josefa Beránka s Ladislavem Heryánem, která nese název u Božího Mlýna. Proč právě tuto knihu?

Třeba pro Heryánův nevšedně všední život salesiána v české společnosti, ale také v Itálii při studiu bibliistiky. Pro jeho upřímné odpovědi na otázky osobní, politické, či společenské.

Mě ale hlavně zaujala popisem postupně se vyvíjejícího Heryánova vztahu k Pánu Bohu. Od jeho povolání v době jeho dospívání, spojeného s určitým prožíváním víry. Přes jeho biblická studia v Římě, kdy mu vlastně z jeho původní představy o Bibli nezůstal kámen na kameni a paradoxně ho právě tento fakt osvobodil od mnoha představ o Pánu Bohu. Až po současnost, kdy jako by mu zůstával pouze údiv nad Božím milosrdenstvím, které je tu pro všechny. Bohem pro všechny, který se nedá nijak zaškatulkovat do všech možných kostelových i nekostelových škatulek. Víra, která zůstává vírou. Nic si nenalhává. A upřímnost až na dřeň. Například když Heryán popisuje umírání své kamarádky katoličky na rakovinu a její strach z nebytí a dodává, že sám neví, jak by vlastně obstál on. Jak by to měl se svou vírou. Pro mne moc inspirující, osvobodivé, poctivé.

Ať už u moře, na horách, na chatě nebo jenom tak doma. Mějte pěkné léto, a to i v případě, že neradi čtete.

Jan Soběslavský

Školka očima Anet

Ze školky v Silůvkách 10. - 12. května 2019

Školku zahájil oheň, u kterého jsme si mohli opéct špekáčky a popovídat si se starými i novými kamarády. Potom byl impuls od Barči Horákové. Následovala hra po skupinkách, která trvala asi dvě hodiny. Večer bylo ztišení, čajovna, pohoda.

Ráno byla skvělá snídaně. Potom impuls od Petra Matušky a povídání o duchovní stravě s Ondřejem Mackem. Následovaly dílny. Vařící, dvě pracovní, výtvarná, hudební, biblická a modlitební. Já jsem byla na modlitební dílně s Ivou Květonovou, psali jsme přímluvy na vlaštovky z papíru, povídali si a samozřejmě jsme se modlili. Po celou dobu školky byly v kostele karafy s limonádami s ovocem, což bylo velmi příjemné. Po obědě byla přednáška Ilony Mužátkové o udržitelné stravě, což pro mě bylo krásně inspirativní. Na začátku přednášky jsme hráli hru, kde jsme po skupinkách museli vybírat z předmětů ty, které bychom si vzali na osídlování nové planety, s tím, že maximální povolený počet předmětů se stále snižoval. Nakonec jsme se všichni mládežníci shodli na úrodné půdě, vodě, semínkách a krávičce. Myslím, že jsme docela praktičtí. Po přednášce byl čas na sporty (acroyoga, frisbee, volejbal, fotbal, procházka a hledání pokladu).

Potom byla večeře, ztišení. Zlatý hřeb školky byl Karneval aneb Food festival a taneční párty. Nikdy jsem neviděla tolik lidí v převleku jídla. Tancovalo se a bylo veselo. Nechyběly ani soutěže o nejlepší kostým a nejlepšího fruit ninju (!!!).

Ráno v neděli byla bohoslužba, se skvělým kázáním Martiny Kadlecové. Mluvila o udržitelném životě, o chudobě, a ač jsem prožívala mírný spánkový deficit, kázání bylo tak zajímavé, že jsem měla celou dobu uši a duši zapnuté na 100 procent.

Celkově bych školku zhodnotila velmi pozitivně, jsem ráda, že jsem jela a opravdu mě těší pojetí tématu: „Co vlastně žereš?“

Aneta Fajová, foto Ben Skála

Sola gratia

Poslední březnový víkend část našeho husovického sboru strávila v rekreačním středisku Sola Gratia v Bystřici pod Hostýnem.

Areál dnešního rekreačního střediska vznikl v roce 1936-1939 jako reprezentativní rodinné sídlo Karla Baziky, spolumajitele a ředitele továrny na výrobu impregnovaných prahů a sloupů Impregnia a.s. Architekt Karel Kotas, žák Leopolda Bauera a Jana Kotěry, citlivě zasadil dům i další objekty areálu, letní domek, kuželnu a budovy pro personál do místní krajiny. Okolí budov tvoří park v anglickém stylu se vzrostlými duby a buky. Po revoluci byl areál restituován a potom odkoupen od původních majitelů Jeronýmovou jednotou. Finanční prostředky na koupi střediska dodali zahraniční dárci. Nyní je areál ve vlastnictví východomoravského seniorátu ČCE.

V pohodlně a účelně zařízené hale, která spolu s krbem a barem tvoří centrum budovy, jsme se sešli v pátek večer. Z haly vedou dveře přímo do jídelny, která se stala naší základnou jak pro tělesnou, tak pro duchovní stravu. Tady jsme se setkávali u výborného jídla a také u večerních programů. V sobotu jsme si užívali nezvykle teplého počasí, když jsme bez známek únavy putovali celý den až na Kelčský Javorník (864 m), nejvyšší horu Hostýnských vrchů. Měli jsme možnost vystoupat po 156 schodech na rozhlednu, zpřístupněnou v roce 2015, která nabízela neobvyklý výhled do kraje. První večer četl Štěpán Hájek z knihy Pavla Kosatíka Jiný TGM. Druhý večer se programu ujala Ruth Konvalinková, ředitelka nově založené evangelické základní školy Filipka v Brně-Židenicích. Podrobně nás seznámila s projektem a zodpověděla naše dotazy. V neděli ráno jsme se ztišili při bohoslužbě v architektonicky zajímavé

kapli, částečně postavené z dřevěných trámů získaných z demolice jedné z původních budov.

Je třeba říct, že rekreační středisko splňuje poslání uvedené ve svém názvu. Sola gratia z latinského „pouhou milostí“ vychází z jedné z pěti reformačních zásad Martina Luthera, která se opírá o biblický verš „Milostí tedy jste spaseni skrze víru“. (Ef 2,8). Základem této Lutherovy teze je, že člověk dojde ospravedlnění nikoliv svou zásluhou a svými dobrými skutky, ale výlučně Boží láskou, která je nezaslouženým darem. V Sola gratia jsme opravdu byli bohatě obdarováni milostí. Po třech dnech jsme odjížděli domů naplněni vděčností za sounáležitost našeho společenství, krásné počasí a možnost žít v hojnosti a bezpečí.

Podrobné informace o středisku najdete na stránkách: www.sola.cz

Dita Staňková

OVOCE DUCHA

Laskavost

Laskavost... To slovo zní mile a trochu starosvětsky. Jako bílý ubrus na stole a puntíkový hrnek. Laskavá byla paní kněžna k babičce. Laskaví byli vzácný pán a vzácná paní v lesovně ke Kájovi Maříkovi. Laskavý je vlastně vždycky někdo výše postavený k někomu podřízenému. Nebo aspoň slabšímu. Vyšší k nižším má se tiše. Nebo laskavě.

Jenže kdo je vyšší a kdo nižší? Jednou jsi dole, jednou nahoře. Laskavě se mohou chovat rodiče k dětem. A pak také dospělé děti ke stárnoucím rodičům. Laskavě je možné jednat s žebrákem a bezdomovcem. S tím, kdo utíká ze své země k nám. Sami nevíme, kdy se můžeme ocitnout v podobné situaci.

Laskavost se totiž příliš neptá, jestli si druhý laskavé jednání zaslouží. Vlastně, právě tehdy je to laskavost, když se náš zájem, shovívavost a pomoc soustředí na někoho, kdo nám není roven, když pro něj děláme víc, než bychom museli, ba dokonce víc, než si zaslouží.

Řecký výraz pro laskavost, který je v tom výčtu v epištole Galatským, CHRÉSTOTÉS, se někdy vyskytuje také jako protiklad vůči výrazu APOTOMIA, což je spravedlivá přísnost, odměřenost - tedy pocit, že spravedlnost musí být a každý má dostat přesně to, co mu po zásluze patří.

Laskavý policista s vámi přestupek vyřeší domluvou, místo aby vám dal pokutu. A laskavý učitel na vysoké škole přece jen přidá ještě jednu noc na dokončení seminární práce, přestože ví, že jste nenapravitelný pozdní odevzdáváč.

CHRÉSTOTÉS se projevuje také jako přívětivá velkorysost, protiklad vůči malichernosti pokaždé zas a znovu preventivně uražených strážců vlastního nároku na patřičný díl respektu a uznání. O tom něco vědí třeba rodiče, kteří každodenně raději přeslechnou většinu drzých poznámek pubescentů, protože jinak by je museli zabít.

Laskavé jednání může být někdy tak překvapivé, že člověka ohromí, zahanbí, dojme nebo dokonce změní. Tak jako galejníka Jeana Valjeana v románu Bídníci, když biskup Myriel policii řekne, že ty ukradené stříbrné přibory a svícný, s kterými Valjeana dopadli, mu on sám daroval.

Laskavost zanechává v člověku stopy, mění jeho jednání a také je nakažlivá. Je-li ovocem Ducha, pak na tom, kdo ji ochutná, mohou vyrůst další plody laskavosti vůči dalším lidem. A snad i mají. S tím počítá Ježíš, když v mnoha podobenstvích vypráví o milosrdném Bohu Otci, který odpouští hříšníkům, slitovává se nad dlužníky, přijímá zpět ztracené syny. A očekává, že oni sami - tedy my sami - pak stejně tak budeme odpouštět našim viníkům, promíjet našim dlužníkům a radovat se spolu s ním z návratu bratrů, co všechno projeli.

Abychom nepřerušili a nezmařili to, co tu z Boží milosti běží a šíří se jako „Pošli to dál!“. Protože my sami žádným svým sebevíc laskavým skutkem vlastně nikdy nejsme první, nejsme na začátku toho řetězu. Vždycky tu byl dřív někdo, kdo byl dobrý a laskavý k nám. Bůh i lidi. A my se můžeme přidat a poslat to dál.

Radka Včelná

Radujte se a jásejte

Apoštolská exhortace
(Pokračování)

Noví pelagiáni

57. Jsou ještě křesťané, kteří jdou po jiné cestě, usilují totiž o ospravedlnění svými silami. Jdou cestou adorování lidské vůle a své schopnosti, která se stává egocentrickým a elitářským sebezalíbením, jež postrádá pravou lásku. Projevuje se mnoha zdánlivě odlišnými postoji: posedlostí zákonem, okouzlením z vystavování sociálních a politických výdobytků, okázalou péčí o liturgii, věrouku a prestiž církve, vychloubáním se správou praktických záležitostí, přitažlivostí ke svépomocným dynamikám a sebevztážné realizaci. Do tohoto někteří křesťané investují svoji energii a čas, místo aby se nadchli pro sdílení krásy a radosti evangelia a hledali vzdálené v nezměrných zástupech žíznících po Kristu (srov. *Evangelii gaudium*, 95).

58. Častokrát se v rozporu s vnuknutím Ducha církev stává muzejním exponátem či vlastnictvím nemnohých. K tomu dochází, když některé skupiny křesťanů přikládají přehnanou důležitost dodržování určitých norem, obyčejů a stylů. Tímto způsobem se často redukuje a potlačuje evangelium, jemuž se tak odnímá okouzující jednoduchost a chuť. Možná jde o subtilní formu pelagianismu, protože se zdá, že podmaňuje život milosti lidským strukturám. Týká se to skupin, hnutí i komunit, a vysvětluje to, proč častokrát začínají intenzivním životem v Duchu, ale potom zkamení... nebo se zkaží.

59. Aniž si to uvědomujeme, tak v domnění, že všechno závisí na lidském úsilí, regulovaném církevními normami a strukturami, komplikujeme evangelium a stáváme se otroky schématu, jež neponechává mnoho skulin pro působení milosti. Svatý Tomáš Akvinský nám připomínal, že předpisy přidané církvi k evangelium musejí být vyžadovány umírněně, „aby nečinily život věřících svízelným“, protože takto by naše náboženství zmuťovalo do otroctví (srov. *ST*, I-II, q.107, art.4).

Shrnutí Zákona

60. Abychom se tomu vyhnuli, je dobré připomenout, že existuje hierarchie ctností, která nás vybízí hledat to podstatné. Primát patří teologálním ctnostem, jejichž předmětem a motivem je Bůh. A středem je láska. Svatý Pavel říká, že to, co se opravdu počítá, je „víra, která se projevuje láskou“ (*Gal* 5,6). Jsme povoláni pozorně pečovat o lásku, „neboť kdo druhého miluje, splnil Zákon. [...] Naplněním Zákona je tedy láska“ (*Řím* 13,8.10). „Celý Zákon je totiž ve své plnosti obsažen v jediné větě: *Miluj svého bližního jako sebe*“ (*Gal* 5,14).

61. Řečeno jinými slovy: v hutné změti příkazů a předpisů vytváří Ježíš průchod, který umožňuje rozlišovat dvě tváře: Otcovu a bratrovu. Nepředává nám dvě formule či dva předpisy navíc. Odevzdává nám dvě tváře - nebo lépe jedinou - tu Boží, která se zračí v mnohých. V každém bratrovi, zejména v tom nejmenším, slabém, bezbranném a potřebném se totiž zračí Boží obraz.

62. Pán ať osvobodí církve od nových forem gnosticizmu a pelagianizmu, které ji komplikují a brzdí na její cestě ke svatosti! Tyto deviace se vyjadřují různými formami, podle vlastního temperamentu a vlastních charakteristik. Proto každého vybízím, aby se tázal a rozlišoval před Bohem, jak se v jeho životě mohou projevat.

Vydáno ve Vatikánu 19. března 2018 v šestém roce pontifikátu papeže Františka. Přeložil Milan Glasser, redakčně upraveno a kráceno. Exhortace má úvod a 5 kapitol, které jsou rozděleny do 177 číslovaných odstavců, jejichž čísla zachováváme.

Pokračování v příštím čísle

K SVATODUŠNÍM SVÁTKŮM

Veni, sancte Spiritus

Toto číslo Setkávání vychází krátce před svatodušními svátky. Dobře se tedy hodí představit či připomenout jeden zajímavý kus z křesťanské liturgie - sekvenci *Veni, sancte Spiritus* (Přijď, Duchu svatý).

Sekvence je recitovaný nebo zpívaný nebiblický text, který se užíval při bohoslužbě určitou neděli církevního roku. Sekvence začaly vznikat v devátém století a brzy se staly velmi oblíbeným literárním druhem liturgické tvorby, především ve dvanáctém století. Středověká liturgie jimi byla doslova zaplavena. Svou sekvenci měl prakticky každý větší svátek. Je známo více než pět tisíc různých sekvencí a jednotlivé misály jich obsahovaly často až několik desítek.

Po Tridentském koncilu (1545-1563) zůstaly v římskokatolické církvi při mších povoleny jen čtyři sekvence, které se užívají doposud: *Victimae paschali laudes* (Chválu velikonoční oběti) o slavnosti Zmrtvýchvstání Páně, *Veni, sancte Spiritus* (Přijď, ó Duchu přesvatý) o slavnosti Seslání Ducha svatého, *Lauda, Sion, Salvatorem* (Sióně, chval Spasitele) o slavnosti Těla a Krve Páně, *Dies irae* (Den hněvu) o památce všech věrných zemřelých a při rekviem (ta se užívala jen do roku 1970). Recitují nebo zpívají se před čtením evangelia.

Sekvence se později také různě upravovaly a vznikaly z nich písně. Některé z nich najdeme i v našem Evangelickém zpěvníku (EZ 343 Velikonoční oběti, EZ 358 Až přijde onen hněvu Páně den).

Svatodušní sekvenci se někdy pro její krásu říká „zlatá sekvence“ a považuje se za jedno z nejlepších děl latinské bohoslužebné poezie. Jejího autora s jistotou neznáme, různé prameny nejčastěji uvádějí francouzského krále

Roberta II. Zbožného (970-1031), papeže Inocence III. (1161-1216) nebo canterburského arcibiskupa Stephana Langtona (zemřel 1228).

Často se připomíná, že sekvence *Veni, sancte Spiritus* je výjimečná právě tím, že se obrací k Duchu svatému. Většina klasických liturgických modliteb se obrací k Bohu Otci skrze Krista, některé se obrací ke Kristu, ale modlitby, které by oslovovaly Ducha svatého, jsou poměrně vzácné. Toho si ostatně můžeme povšimnout dodnes i při našich bohoslužbách.

Svatodušní svátky jsou příležitostí na třetí osobu Trojice v našem uvažování, v modlitbách a písních nezapomínat. Starobylá sekvence *Veni, sancte Spiritus* je nám svými básnickými obrazy a vyjádřeními možná trochu vzdálená. Ale může být dobrým podnětem k tomu, abychom přemýšleli, jaká vyjádření o Duchu svatém a jaké prosby k němu jsou blízké nám v naší době.

Níže je originální text svatodušní sekvence, potom český překlad z 19. století, který se dosud užívá (v katolickém Kancionálu jsou dvě různé melodie právě s tímto textem), a nakonec současný převod či překlad ve volném verši, který pořídila prof. Jana Nechutová. Pokud byste si chtěli sekvensi poslechnout, třeba jen na serveru [Youtube.com](https://www.youtube.com) ji najdete v mnoha provedeních a úpravách.

latinský text:

Veni sancte Spiritus, et emitte caelitus lucis tuae radium.
Veni pater pauperum, veni, dator munerum, veni, lumen cordium.
Consolator optime, dulcis hospes animae dulce refrigerium.
In labore requies, in aestu temperies, in fletu solatium.
O lux beatissima, reple cordis intima tuorum fidelium.
Sine tuo numine, nihil est in homine, nihil est innoxium.
Lava quod est sordidum, riga quod est aridum, sana quod est saucium.
Flecte quod est rigidum, fove quod est frigidum, rege quod est devium.
Da tuis fidelibus in te confidentibus, sacrum septenarium.
Da virtutis meritum, da salutis exitum, da perenne gaudium.

český básnický překlad (1884):

Přijď, ó Duchu přesvatý, rač paprsek bohatý světla svého v nás vylít.
Přijdiž, Otče nebohých, dárce darů přemnohých, rač nám mysl osvitit.
Božský Utěšiteli, sladký duší příteli, rač nás mile zotavit.
V námaze občerstvení, v rozbroji usmíření, rač nás v pláči utěšit.
Ó ty světlo blažící, srdce v tebe věřící rač milostí naplnit.
Člověk bez tvé pomoci slábne a je bez moci, vše mu může uškodit.
Skvrny z duší našich smaž a vyprahlá srdce svlaž, raněné rač vyhojit.
Srovnej, co je zakřivené, ohřej, co je studené, a nedej nám zabloudit.
Rač nás, v tebe věřící a tě vroucně prosící, sedmi dary podělit.
Uděl v ctnosti prospěchu, v smrti blahou útěchu a dej v radost věčnou vjít.

překlad Jany Nechutové (2019):

Svatý Duchu, přijď, dotkni se nás zářivým paprskem svého světla.
Ty jsi otcem všech potřebných, jen tvým darem je vše, co máme. Přijď a rozsviť naše srdce.
Nejlepší Utěšiteli, přijď, náš líbezný hoste: dáváš nám v každém trápení sladký oddech,
osvěžuješ nás, když snášíme vedro denní námahy, tišíš naše nářky.
Nejsvětější a nejjasnější světlo, pronikni naše srdce, toužíme po tobě.
Bez tebe, Pane, je všechno lidské jen zlá prázdnota a marnost.
Obmyj nečistotu, zavlaž suchopár, ošetři naše rány;
tvrdost obměkči, zimu zmírní, křivá scestí narovnej.
Věříme v tebe, doufáme v tebe, prosíme: otevři nám poklad svých darů.
Uč nás dobře žít i pokojně umírat, přiveď nás do věčné radosti.

připravila Radka Včelná

Ženy v disentu a Magor v době nedávno minulé

Kniha „Bytová revolta: Jak ženy dělaly disent“ zaujme už svou obálkou: večerní žluté světlo v tmavé předsíni plné odložených bot a kabátů, do které - když se podíváte i na zadní stranu - vchází ženská postava. Jde o typický výjev z domácnosti, ve které se v sedmdesátých a osmdesátých letech 20. století scházeli lidé patřící do okruhu prostředí Charty 77. Přináší jednadvacet rozhovorů s disidentkami, dále odbornou analýzu na téma "Disidentská herstory: Ženy a jejich činnost v prostředí Charty 77", slovník pojmů a další. Editorky Marcela Linková a Naďa Straková do díla zařadily také "Prohlášení Charty 77 z 1. ledna 1977".

Setkávání v domácnostech bylo pro danou dobu typické - jinde se lidé v opozici vůči vládnoucí ideologii scházet ani nemohli. Autorky knihy chtěly upozornit na to, že za každou schůzkou, na které se probíraly myšlenky občanské a kulturní svobody, zůstávala hromada nádobí, které někdo musel umýt a uklidit, péče o děti, denní nákupy, zkrátka běžná práce v rodině a domácnosti. Zřejmě není náhoda, že mne na knihu upozornily přítelkyně z feministických kruhů, i když záběr témat, kterým se dílo věnuje, je mnohem širší. Feminismus je v něm přítomen spíše zvenčí - toto téma přinášejí tazatelky-výzkumnice. Samotné aktérky tehdejšího dění se o feminismus nezajímaly vesměs tenkrát a nezajímají se o něj až na výjimky ani dnes. Ženy z okruhu disentu měly plné ruce práce s tím, co žily, a feminismus zkrátka nebyl na pořadu dne. Jedna z dotazovaných vzpomíná, že se později styděla za to, jak příkře s feministkami ze západních zemí při občasném kontaktu jednaly. Neznamená to ovšem, že by dělba domácích prací a péče o děti byla jednoznačně rozdělena pro všechny stejně - někteří lidé z okruhu druhé kultury

měli schopnost se v těchto otázkách domluvit podle vlastních preferencí, kdy například muž vařil a nakupoval, nebo některý z mužských přátel hlídal děti, zatímco ženy podnikaly konspirační akce.

Nás v Brně by mohly zvláštním způsobem zajímat rozhovory se čtyřmi ženami spojenými s brněnským disentem - Ivou Kotrlou, Janou Soukupovou, Annou Šabatovou a Evou "Trúdou" Vidlařovou.

Knihu vydalo v roce 2017 Nakladatelství Academia, Sociologický ústav AV ČR. Obsahuje dobové fotografie i dnešní portréty respondentek. Můžete si ji absenčně půjčit v Moravské zemské knihovně. Řadu informací včetně ukázek z rozhovorů lze najít také na webových stránkách Akademie věd ČR zenyvdisentu.soc.cas.cz.

Doporučuji četbu knihy propojit s jiným dílem zachycujícím příběh jedince v české společnosti druhé poloviny 20. století, a to monografií Marka Švehly Magor a jeho doba. Rozsáhlý svazek začíná působivým zachycením posledních týdnů Ivana Martina Jirouse. Švehlovi se podařilo Jirousovu smrt zobrazit způsobem, který se ptá po příčině umělcova vnitřního utrpení - následujících pět set stran nabízí odpověď.

Následující kapitoly pod sugestivními názvy jako "Řekněte mi tedy, proč je mezi vámi tolik takovejch svini?" nebo "Všechno tak krásně klapalo, až mě z toho pojala úzkost" či "Jestli chceš něco dělat tajně, tak jdi jinam" vyprávějí chronologicky životní příběh básníka, publicisty a vůdčí osobnosti českého undergroundu, který byl hybatelem řady protirežimních akcí a propojovatelem jejich aktérů. Ivan Martin Jirous je představen jako autor programového prohlášení českého undergroundu "Zpráva o třetím českém hudebním obrození" z roku 1975. Díky vyprávění o jeho manželství s Julianou Stritzkovou, vnučkou Josefa Floriana, na nás dýchne atmosféra Staré říše - nedaleko odtud v Prostředním Vydří se nachází tzv. Magorův statek, který dnes spravují Jirousovy dcery a nabízejí v něm možnost tvůrčích pobytů.

Švehla velmi podrobně líčí okolnosti, které vedly od prvních protirežimních akcí k Jirousovu opakovanému věznění, naposledy ještě v roce 1989. Celkem si Ivan Martin Jirous odseděl 8,5 roku, z toho čtyři roky ve Valdicích. Autorovi monografie se daří vytvořit velmi živý obraz kruté doby, kdy bylo běžné špiclování, pronásledování a výslechy a kdy Státní bezpečnost řadu lidí dohnala k emigraci. Právě v tom se Švehlova kniha potkává se sborníkem o ženském disentu - příběhy aktérů na sebe odkazují a navzájem se doplňují.

Dílo detailně zachycuje Jirousovy umělecké a osobní vztahy, čímž nám umožňuje poznat a pochopit jeho originální životní postoje.

Porevoluční životní období Ivana Martina Jirouse se zdá být zběsile alkoholické, pro druhé obtížně přijatelné a vůbec těžko k žití, a přece v něm můžeme spatřit přetrvávající Jirousovu duchovnost a vzácnou schopnost přátelství.

Kniha vyšla v roce 2017 v nakladatelství Torst a byla oceněna v soutěži Magnesia Litera cenou DILIA Litera pro objev roku. Je doplněna spoustou fotografií a jmenným rejstříkem. Pozornost upoutává i závěrečný text o dalších osudech téměř dvou desítek Jirousových blízkých pod názvem "Co bylo dál s ostatními". To, že ti všichni patří do Magorova životopisu, ukazuje, že v životě Ivana Martina Jirouse měli druzí lidé důležité a nezastupitelné místo.

Kateřina Szczepaniková

MODLITBY V POLARIZOVANÉ DOBĚ

V minulých číslech Setkávání jsme psali o textu pro letošní Alianční týden modliteb, který vydala Česká evangelikální aliance a nese název Modlitby v polarizované době. Zabývá se aktuálními tématy, která přinášejí rozdělení do společnosti i do církve a v nichž je i pro nás křesťany leckdy těžké naslouchat s respektem jiným názorům a postojům. Dnes přinášíme ještě jednu kapitolu, závěrečnou mezi těmi, jež jsme chtěli představit.

Post-pravdivá společnost

Jan 18,37-38 *Pilát mu řekl: „Jsi tedy král?“ Ježíš odpověděl: „Ty říkáš, že jsem král. Já jsem se proto narodil, a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas.“ Pilát mu řekl: „Co je pravda?“ A když to pověděl, vyšel opět k Židům a řekl jim: „Já na něm žádnou vinu nenalézám.*

Jan 17,15-19 *Neprosím, abys je vzal ze světa, ale abys je zachoval od zlého. Nejsou ze světa, tak jako já nejsem ze světa. Posvět je v pravdě; tvé slovo je pravda. Jako jsi mne poslal na svět, i já jsem je poslal na svět. A sám sebe za ně posvěcuj, aby i oni byli v pravdě posvěceni.*

Žijeme ve velmi paradoxní době. Zatímco postmoderna zpochybnila a dekonstruovala pojem pravdy jako takové, takže se většina intelektuálů tohoto termínu začala štítit, v současné době pravda začíná opět nabývat na atraktivitě. Jsme vystaveni takové míře dezinformací a fake news (záměrně nepravdivých zpráv), že je ohrožena samotná legitimita demokratických režimů. Jak kdosi řekl, demokracie není založena jen na souhlasu většiny, ale na „informovaném souhlasu“. The Oxford English Dictionary definuje termín postpravdivý jako slovo odkazující k situaci, v níž objektivní fakta ovlivňují politickou debatu a veřejné mínění menší měrou než apely k osobním

přesvědčením a vyvolávání emocí. Nebezpečí fake news nespočívá jen v jejich nepravdivosti, ale v tom, že jejich cílem je vyvolat emoce, kdy už skutečná fakta nebudou nikoho zajímat anebo nebude čas ani chuť si je ověřovat. První fake news asi najdeme už u hada v zahradě Eden, a jeho taktika se od těch dob příliš nezměnila.

Míra dezinformační komunikace na internetu je zvláště v době voleb tak velká, že začíná konkurovat skutečným zprávám. Vliv sociálních sítí podkopává klasickou žurnalistiku. Sociální sítě jako Facebook jsou tvořeny tak, abychom viděli obsah především těch, s nimiž souhlasíme, abychom se co nejvíce vraceli a užívali jejich platformu. To má ale za následek větší a větší polarizaci společnosti, protože přestáváme komunikovat a umět mluvit s těmi, kdo věci vidí výrazně jinak než my. Twitter vábí svou zkratkovitostí a trpí stejnými neduhy jako všechny jiné zkratky. Online debaty bez bezprostředního lidského kontaktu vedou, přes mnohé dobré věci, k radikálnímu zhrubnutí komunikace bez osobní odpovědnosti. Politika identity a populismus jsou na vzestupu a mají ke svému šíření zcela nové technologické a mediální nástroje. Je něco specifického, co může v tomto post-pravdivém světě fake news přinést církev a křesťané? Jak můžeme být protipólem a kontrakulturou k tomuto fenoménu?

Zde je několik podnětů k přemýšlení a modlitbám:

Budme jako církev lidmi, kteří umějí naslouchat a věnují patřičné úsilí skutečnému dialogu, kde se pravda může vyjevit.

Vydávejme svědectví pravdě i v tom, jak zacházíme s informacemi, abychom se nepodíleli na šíření nepravd a lží, i kdyby snad potvrzovaly naše přesvědčení.

Jako církev a lidé naděje a vztahů prokazujeme, že jsme ve světle proměňující moci Kristova evangelia schopni spolupracovat a komunikovat napříč politickými, rasovými, sociálními i názorovými příkopy. (V mnoha zemích Evropy jsou to právě kostely, které jsou prostorem předvolebních debat kandidátů a jejich rozhovoru s občany tváří v tvář.) Zároveň nedovolme, aby se církev nechala politizovat a rozdělit politickými preferencemi.

Záměrně v osobním životě vystupujme z našich sociálních i názorových bublin. Ježíš v tom, s kým se stýkal, stále překračoval konvenční hranice.

Budme lidmi, kteří jsou ostražití a kritičtí ke komukoli, kdo zneužívá emoce k vyvolávání nenávisti, snižování druhých a jejich diskvalifikaci z veřejné diskuse.

Způsob, jakým komunikujeme a používáme jazyk především v online prostoru, je novou duchovní disciplínou, v níž je třeba hledat novou odpovědnost.

Pro obranu pravdy nebude stačit pouhé ověřování informací, ale budeme potřebovat silné protipříběhy - inspirující k vidění pravdy, ale i k zralosti a růstu posluchačů, aby nepodlehli vábení iracionality a konspiračních teorií. Mnohé tyto příběhy budou muset být převyprávěny našimi skutky.

Budme silní v našem lokálním kontextu a v našich sousedstvích. Snažme se na lokální úrovni propojovat lidi z různého prostředí a rozdílných „táborů“. Církev je naprosto jedinečná jako nástroj komunity a propojování lidí, která má navíc v místě silné a dlouhodobé kořeny. Neexistuje jiná tak rozmanitá komunita jako církev.

Modleme se za nezávislá média a kvalitní žurnalistiku, která bude přinášet co nejpravdivější obraz skutečnosti.

Modleme se za lidi a skupiny, kteří pracují na krocích nebo technologiích, které mohou mařit vliv dezinformačních kampaní a serverů. Tzv. elfy bojující proto trollům.

Modleme se za duchovní probuzení a změnu v zemích, které produkují nejvíce dezinformačních kampaní, aby často zakryly své skutečné záměry, a přitom většinou silně cenzurují svá vlastní média.

připravila Radka Včelná

Z 35. SYNODU

Ve dnech **16. - 18. května se v Praze** uskutečnilo 1. zasedání **35. synodu Českobratrské církve evangelické**. Přinášíme stručnou zprávu o průběhu tří denního jednání a otiskujeme zprávu synodního seniora ČCE Daniela Ženatého, která byla synodu předložena.

Zpráva synodního seniora

Čas od minulého synodu je provázen těžko postižitelným napětím. Postihuje naši zemi, Evropu, prosakuje do církve, ekumeny, rodin, mezi blízké přátele.

Myslím, že se dělíme kdesi uvnitř na ty, kdo mají strach o svobodu, a na ty, kdo jej sice mají také, ale ohrožení svobody nepovažují za aktuálně hrozící. Lišíme se vztahem k Evropské unii, také v přístupu k homosexualitě. Chybí stanovisko naší církve, především, zda je svazek dvou lidí stejného pohlaví partnerstvím, nebo manželstvím.

Zdá se mi, že jádro problému „dělení“ vězí v interpretaci křesťanského pohledu na rodinu. Za sebe říkám, stokrát ano, rodina je důležitá. Víím, jak to bolí, když v pořádku není. Ale. Je možné říci, že to je to nejpodstatnější, co po nás Ježíš chce? Jak věřím, jednou se nás zeptá, kolik jsme vydali lásky. Ano, i v rodině, tam to ostatně často bývá nejnáročnější, což on sám v Nazaretě dobře poznal. Věřím, že se nás Kristus jednou nebude ptát způsobem - zachovals rodinu - ano, pak jsi spasen; nezachoval, pak jsi zatracen. Vždyť jistě dobře ví, kolik nelásky jsme schopni ukrýt i v navenek dobře fungující rodině. Zdá se, že právě přes křesťanský pohled na rodinu vede prasklina neklidu mezi námi.

Takže, kde se vzaly, tu se vzaly, bariéry.

A teď - jaký je úkol církve? Jaký je úkol nás ve vedení církve? Setkáváme se s tímto problémem při svých návštěvách sborů, dostáváme poštu, která na toto reaguje, hovoříme o tom spolu velmi často. Hledáme - co s tím?

Podle mne - bránit se, a tomu rozdělujícímu tlaku nepodlehnout. Nemůžeme na jedné straně říci - to je jedno, kdo si co myslí. Protože se jedná o více než vkus a názor, jedná se právě často o svobodu člověka a společnosti. Nemůžeme však na druhé straně říci, že je špatný ten, kdo myslí a volí jinak. Rozdělit se podle toho by bylo snadné. Ale nic víc. Jako když Ježíš řekne, že zdravit ty, které znám, není nic „navíc“. Církev má přece cosi navíc. Lásku Boží. Tu musíme kázat, dokazovat, pumpovat do sebe i kolem sebe. Vydržet a unést, že to je - pomocí slov prof. Pavla Hoška - náš společný příběh, naše společná loď, které církev říkáme, náš společný Pán a Spasitel. Tak to napětí spolu unesme a vydržme, mluvm spolu s respektem. Unést, vydržet a žít spolu se bez lásky prostě nedá.

S tím souvisí i naše touha po kontaktech s ostatními církvemi ve světě. Minulý synod vzal na vědomí dohodu naší církve se synodem Lutherské církve - La Crosse Area synod - v USA. V červnu malá delegace naší církve - Oliver Engelhardt, Štěpán Brodský a já, u našich nových přátel v USA tuto dohodu podepsala.

Sešli jsme se v prvních měsících tohoto roku v Rimavské Sobotě s vedením Křesťanské reformované církve na Slovensku, v Györu s vedením Lutherské církve v Maďarsku, v Praze s vedením církve Evangelische Kirche Berlin - Brandenburg - schlesische Oberlausitz - EKOBO. V každém z těchto setkání nakonec vyčnívala jako nejdůležitější otázka role církve ve společnosti, její politická nezávislost, co dělat proti nárůstu nesnášenlivosti a extremismu.

Rok 2018 byl provázán staletými výročími. Našeho státu, konce 1. světové války, naší Českobratrské církve evangelické, a dalšími.

K 100. výročí ČCE jsme připravili putovní výstavu, filmové večery, setkání v Pardubicích, konferenci v Senátu, slavnostní shromáždění v Obecním domě, knihu Příběhy víry a další.

Jaké to mělo ovoce? Různé. Kromě jiného jsme si uvědomili, kolik zůstává nezodpovězených otázek minulosti - například náš vztah k sesterské Německé evangelické církvi v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, která na našem území vznikla po sjednocení ČCE.

S pokorou jsme přemýšleli o přítomnosti, o budoucnosti. Většinou převažoval pohled na církve Kristovu, která tu za sto let jistě bude, pokud ovšem Kristus podruhé nepřijde. Ale zda to bude ČCE, nebo jiná, opět s někým sloučená církev, zda bude spíše méně lidnatá než ta současná, nebo naopak kostely nebudou stačit...

Myslím, že bez frází a nadbytečného patosu nám došlo, že máme svou církev rádi, sílilo nás setkávání známých i neznámých, mladších i starších. Nakonec, při vši naší kritičnosti, kousek navrch měla spíše hrdost a posílnění než skepse.

A také - odhalila se nezbytnost a krása svobody. Totiž, že mít starosti, ale být svobodní, především vůči státu či nějaké ideologii, je to nejlepší.

Nechtěli jsme hradit vydání spojená s výročím z řádného rozpočtu povšechného sboru. Proto jsme vyhlásili dobrovolnou sbírku. Těm, kdo na ni přispěli, děkujeme. Peněz se sešlo mnoho. Dárců, domnívám se, mohlo být

více. Nevyčítám. Spíše pátrám, co děláme špatně, když tak mohutnou kampaní nakonec oslovíme jen malou část církve.

Děkuji z celého srdce těm pracovníkům ÚCK, na nichž spočívalo největší břemeno povinností při přípravě výše jmenovaných událostí. Bylo to pro ně mimořádně zatěžující. Jejich nasazení a úsilí bylo ohromné. Děkujeme.

Daniel Ženatý

První jednání nového synodu

První zasedání 35. synodu ČCE se uskutečnilo v Praze v budově Autoklubu ČR. Začalo ve čtvrtek 16. května přesně ve 13:30. V úvodu synodní senior ČCE Daniel Ženatý poděkoval předsednictvu předchozího synodu za vedení práce synodu v uplynulých čtyřech letech. Synod zvolil své nové předsednictvo. Předsedou se opět stal farář Jiří Gruber, senior brněnského seniorátu ČCE.

V průběhu jednání byli synodu představeni noví ředitelé středisek Diakonie ČCE, nové ředitelky a nový ředitel škol Evangelické akademie a nově ordinovaní kazatelé ČCE. Byla tak poprvé na synodu prezentována i začínající škola EA Filipka v Brně a mezi představenými novými kazatelkami a kazateli byla rovněž seniorátní farářka pro mládež brněnského seniorátu Iva Květonová.

Synod zvolil dozorčí radu Diakonie. V rámci rozsáhlé změny podoby pastýřských rad v ČCE, která byla připravena v minulých letech, synod volil členy tří nově vznikajících oblastních pastýřských rad a devítičlennou odvolací komisi synodu. Rovněž byla vykonána volba celocírkevních kazatelů. V průběhu jednání synod zřídil i nové místo celocírkevního kazatele pro školy EA v Brně a povolal na toto místo jako kaplanku sestru Martu Židkovou.

Významná část jednání včetně rozsáhlé rozpravy byla věnována hospodaření církve. Synod schválil zprávu o hospodaření povšechného sboru, zprávu správní rady Personálního fondu, zprávu Investičního výboru a zprávu Jeronýmovy jednoty. Synod přijal etický investiční kodex ČCE. Jednání o rozpočtu se rozsáhle zabývalo předvídaným nárůstem repartic a odvodů do personálního fondu. Delegáti hovořili o nezbytnosti dlouhodobých výhledů, ale rovněž o problematickém účinku, který mají tyto výhledy v prostředí některých sborů, jež se obávají, že hospodářský tlak povede k jejich likvidaci.

Rozsáhlá rozprava a jednání proběhly rovněž ke zprávám, které poslanci obdrželi v průběhu přípravy synodu. Čas pro jednotlivá vystoupení musel být omezen na 3 minuty pro jedno vystoupení. Synod posoudil navrhované úpravy věroučných textů pro celocírkevní publikace, jednal o Diakonii a o připravovaných změnách Církevního zřízení a řádů, které projednávaly sbory a konventy. Přijal strategický plán ČCE do r. 2030 a rozhodl, aby byl předložen sborům. Jako samostatné prohlášení synodu byl přijat text o odpovědném přístupu k životnímu prostředí. Jeho plné znění zde otiskujeme.

Prohlášení 1. zasedání 35. synodu Českobratrské církve evangelické

Všichni zakoušíme dopady změn klimatu. Citlivěji vnímáme výkyvy počasí, sucho a problematiku oteplování planety. Jako lidstvo stojíme před dalekosáhlými hrozbami nedostatku pitné vody, snižující se biodiverzity, neobyvatelnosti celých oblastí planety a stěhování milionů lidí. Rozsah problémů mnohé ochromuje. Někteří se snaží situaci ignorovat nebo zlehčovat. Jiní se spoléhají na to, že žijeme ve šťastnější části světa a že se nás změny nedotknou. Jsou však také lidé, které tato situace hluboce trápí a snaží se nejhorsšímu podle svých sil zabránit. Někteří přitom propadají chmurám, že vztah člověka ke stvoření se již nezdaří změnit včas.

Připojujeme se k lidem, kteří chtějí v této situaci jednat a kteří si uvědomují odpovědnost za svět. Jako křesťané se nechceme vzdát naděje. Myšlenka stvoření nám pomáhá pochopit, že všechno živé je jedinečné a že Bůh v něm stále působí. To nám dává naději, že každý člověk může přispět k nápravě a stát se inspirací pro druhé. Je třeba solidarity s těmi, kteří změny klimatu nezavinili a na které dopadají nejvíce. Nadějí jsou pro nás mladí lidé, kteří si uvědomují, že budoucí podobu světa je třeba řešit dnes a tlačí na politiky, aby jednali. Podporujeme rozvoj čistých forem energie, ústup od fosilních paliv a zodpovědné zacházení s krajinou. V Českobratrské církvi evangelické chceme

hledat všechny možné a dostupné prostředky, abychom náš vlastní podíl na změně klimatu snížili.

Naše společnost se ve vztahu ke klimatickým změnám mylně rozděluje na „aktivisty“ a „realisty“. Globální změny se týkají nás všech. Nepomůže již pouze dobrovolná skromnost jednotlivců, ani změny jen v jedné části světa. Všichni musíme změnit své smýšlení a podílet se na záchraně prostředí. Proto se obracejme na politiky na všech úrovních, na Parlament a vládu ČR, občanskou společnost a všechny jednotlivce, aby situaci vzali vážně a jednali moudře, odpovědně a solidárně, aby se podařilo zpomalit změny klimatu a zastavit ničení životního prostředí.

BUDE

YESle

jsou otevřená setkání pro duchovní amatéry i pokročilé, pro hledající bez ohledu na věk, tradici či zkušenost. YESle jsou Boží krmítko, u kterého se dá zastavit, zobnout si nebo se pořádně nacpat, někoho u nich potkat a zdržet se, jak dlouho je libo.

Už delší dobu byla mezi mládeží i věkově staršími touha takové nebo podobné bohoslužby v Brně mít. Večer, kdy už jsou lidé zpátky ze svých

víkendových cest, studenti opět na kolejích a podnájmech. Občerstvit se, načerpat sílu i inspiraci do všedních dnů.

Od března letošního roku se tato touha přeměnila v realitu a večerní bohoslužby se konají každé pondělí v 19 hodin v Betlémském kostele na Pellicově ulici. Teď na jaře do konce května a pak znovu po letních prázdninách.

Setkání na přibližně 40 minut nebo klidně i na dvě hodiny. To když zajdete ještě do naší originální kavárny nebo spíš čajovny, která se nachází v prostoru za varhanami u krásného lunetového okna. Poněkud prostě zařízená, čaj zatím jen pytlíkový, občas však i nějaký koláč.

Chodí nás tak 18 až 40. Jak kdy. Záleží i na tom, jestli je současně demonstrace nebo hokej, jestli má kdo před zkouškou, a na kde čem dalším.

Velmi rychle se podařilo, že písně ze Svítá doprovází kapela s proměnlivým obsazením. Nikdy však není hned jasné, kolik muzikantů seženeme, takže někdy je to trochu stres.

Liturgie bohoslužeb je prostá. Jedno čtení, jedna modlitba, 3 - 4 písně, kázání nebo spíš impuls, ticho k přemýšlení a požehnání. Při přípravě se střídá několik farářek a farářů, jejich počet bychom chtěli postupně rozšířit.

Občas je někdo příjemně překvapen. Třeba něčí kamarád, který byl na evangelických bohoslužbách poprvé v životě. Sem tam se někdo zeptá, jestli takto vypadají naše bohoslužby běžně. Ne, to ne, říkáme. Těžko totiž na začátek

uslyšíte pozdrav „ahoj“ nebo „dobrý večer“.

Snažíme se o bohoslužbách i jejich formě s účastníky mluvit, nechali jsme si taky vyplnit feedback. Někomu se hodně líbí chvíle ticha, jiný je rád, když mají bohoslužby nějaké zvolené téma. Někdo by zas uvítal víc písní a chval a

čajovna je fajn. Talár není potřeba, to by pak měl být farář nebo farářka za stolem Páně, ale tady je zvykem, že jsou spíš před ním.

Pořád hledáme, jak takové bohoslužby chystat, jakým způsobem oslovovat, jak zvat a pozvání šířit. Snažíme se o to a je to jeden z našich cílů, aby šlo o bohoslužby srozumitelné pro všechny, aby se k nim dali zvat přátelé, spolužáci, kamarádi, lidé, kteří nemají s církví žádné zkušenosti. A taky, aby se při nich tvořilo otevřené společenství.

A tak přijďte, YESle nejsou jen pro mladé, i když ti převládají. Přijďte se nechat nasytit Pánem Bohem a taky humorem, zkušenostmi a příběhy přítomných.

Iva Květonová

Projekt Brno a jeho chrámy

Turistické informační centrum Brno v rámci projektu Brno a jeho chrámy 2019 projevilo zájem o zpřístupnění Červeného kostela během letního období pro širší veřejnost i během týdne. Tento projekt běží již desátým rokem a letos brněnské informační středisko oslovilo farnosti těchto čtyř kostelů: baziliky Nanebevzetí Panny Marie na Starém Brně, kostela svatého Michala na Dominikánském náměstí, kostela Jana Amose Komenského a kostela svatého Tomáše na Moravském náměstí.

Kostely budou zpřístupněny od 15. června do 15. září vždy ve dnech úterý-sobota od 14:00 do 18:00 hodin. V každém kostele bude čtyřikrát za odpoledne komentovaná prohlídka, v ostatní době si mohou zájemci kostel sami volně prohlédnout. V Červeném kostele bude komentovaná prohlídka vždy v celou hodinu, to znamená ve 14:00, 15:00, 16:00 a 17:00. Jsme rádi, že se podařilo získat tým šesti lidí, kteří byli ochotni ujmout se průvodcovství. Srdečně zveme všechny, kteří mají zájem dozvědět se něco víc o kostele - jeho architektuře, urbanistickém začlenění, historii i současnosti.

Marie Matoulková

Nešpory v Komenského kostele

Červnové hudební nešpory budou v neděli 2. června v 19:30. Vystoupí při nich Mária Magyarová Pišeková (varhany) a Lucie Silkenová (soprán). Koncert v rámci Brněnského varhanního festivalu je nazván Putování stoletími u varhan s nejkrásnějšími áriemi. Biblické zamyšlení: Jana Hofmanová. Veškerý výtěžek bude věnován Diakonii ČCE Myslibořice.

Kavárnička v Brně I

- 5.6. Vystoupení studentů konzervatoře
- 12.6. Bratr Jaroslav Černý: Moje 13. komnata
- 19.6. Sestra Věra Bednářová: Fyzik na kře ledové
- 26.6. Bratr Jan Franců: Promítání fotografií z cest

DÍKY A PROSBY

Pane Bože,
stojíme před tebou s vděčností,
že se nám dáváš poznat
a že smíme naslouchat tvému slovu, které s námi pracuje,
které má moc nás přetvářet.
Stojíme před tebou i s pokorou,
protože ti chceme předkládat své prosby:
Přimlouváme se za ty křesťany,
kteří ve světě nemohou tvé slovo hlásat a poslouchat svobodně,
kteří jsou v ohrožení.
Prosíme za nás, kteří pro víru nejsme pronásledováni,
abychom se k tobě přiznávali
a nacházeli ve svých životech správné cesty,
jak tvé jméno šířit.
Přimlouváme se za nás, abychom hleděli s důvěrou k nebi,
ale současně abychom stáli pevně na zemi,
abychom se neklamali vlastní důležitostí,
abychom se však ani necítili slabí a zoufalí z úkolů,
které nás čekají.
Prosíme, ať svou víru umíme přetvářet ve správné činy,
v účinnou pomoc a podporu svým bližním,
ale i celému stvoření kolem nás.
Když nám síly a um nestačí,
modlíme se s důvěrou k tobě, milostivý Bože,
a prosíme zejména za nemocné, za jejich uzdravení,
za jejich útěchu a povzbuzení.
A modlíme se i společně slovy,
která nás naučil tvůj Syn Ježíš Kristus: Otče náš

Modlitba zazněla v Brně-Husovicích v neděli 12. května 2019.

Brno I

Schůze staršovstva se konala 13. května. Staršovstvo se domluvilo na přípravách pro Noc kostelů a na bohoslužbách do konce školního roku. Závěr nedělní školy v letošním školním roce budeme slavit 23. 6. společně s konfirmační slavností. Tutéž neděli odpoledne bude v Červeném kostele slavnostní bohoslužba s vyřazením absolventů SCHEA, tedy církevních varhaníků a sbormistrů. Od 30. 6. a po celou dobu letních prázdnin budou bohoslužby pouze v Červeném kostele od 9 h. Dále staršovstvo projednávalo nutné práce související s údržbou našich kostelů a budov a domlouvalo se na úpravě areálu kolem Betlémského kostela.

Jana Hofmanová

Brno II

Staršovstvo na své květnové schůzi projednávalo běžnou agendu - zprávy farářky, pastorační pracovnice, účetní atd. Podrobněji se věnovalo obsáhlému sborovému kalendáři na květen a červen, stanovilo pravidelnou červnovou poradu na 3. června s ohledem na termín Svatodušního pondělí. Dohodlo termín mimořádné červnové schůze. Bylo informováno o dosavadním průběhu prací spojených s nátěry oken v Blahoslavově domě. Zabývalo se projektem Adopce na dálku, kterého se sbor řadu let účastní, v poslední době spíše pasivně. Projednalo žádost sl. Veroniky Nenálové o podporu misijního projektu S láskou do Afriky.

Saša Jacobea

Brno-Židenice

Staršovstvo se ke své schůzi sešlo 6. května. Na začátku se vrátilo k proběhlým akcím ve sboru a věnovalo se také přípravě programu na další měsíce. Pokračují návštěvy na adresách členů sboru, s nimiž nemáme žádný kontakt. Konají je členové křesťanské služby i presbyteři. Staršovstvo se vrátilo k tématu přijímání dětí u večeře Páně, které jsme otevřeli už na začátku roku, probírali jsme ho na společném setkání s učiteli NŠ a bylo zmíněno i na sborovém shromáždění. Staršovstvo se jednomyslně usneslo, že pokřtěné děti, které samy anebo prostřednictvím rodičů vyjádří svou víru a touhu po obecnství stolu Kristova, mohou v našem sboru přijímat chléb a víno u večeře Páně. S konkrétním postupem bude sbor seznámen. V hospodářských záležitostech byli presbyteři informováni o proběhlých opravách - výměna plynových topidel v kostele, seřízení oken a výměna žaluzií na faře. Začalo se pracovat na parkovacím stání před farou, v jednání je projekt na statické zajištění kostela.

Radka Včelná

Brno I

Po – Pá 9-12, St 15-17

Pondělí:

18:30 staršovstvo 17.6.

Úterý:

15:00 DD Věstonická
16:30 dětský klub Ovečky
16:30 biblic. hod. pro děti
17:00 konfirmandi II. roč.
19:00 modlitební setkání
19:00 přípravka NŠ
19:00 Kůravec

Středa:

13:00 Diakonie 12.6.
15:00 kavárnička
15:45 konfirmandi I. roč.
18:00 mládež

Čtvrtek:

9:30 Klub otevřených
dveří 6., 20.6.
17:00 biblická hodina

Pátek:

18:30 Cantate Domino

Neděle:

10:00 nedělní škola
pro děti

Brno II

Po – Pá 8:30-11:30

Pondělí:

16:30 konfirmační příprava 3.6.
18:30 staršovstvo 3.6.

Úterý:

8:30 Dvojka – dětský klub
17:00 biblic. hod. Třsnov 4.6.
18:30 příprava NŠ 4.6.
19:00 střední generace

Středa:

8:30 Dvojka – dětský klub
13:00 Diakonie 5.,19.,26.6.
17:30 zpěv
18:00 biblická hodina do 19.6.
19:00 mládež I.

Čtvrtek:

9:30 Křesť. služba - NN 27.6.
9:30 Mateřský klub 13.6.
14:30 odpolední káva 6., 20.6.
16:00 vyučování dětí do 20.6.
17:30 mládež II.

Pátek:

8:30 Dvojka – dětský klub

Sobota:

9:30 DD Kociánka 8., 22.6.

Neděle:

9:00 nedělní škola do 23.6.
10:00 setkání v Blah. domě

Brno – Husovice

Čtvrtek:

17:15 mládež
19:00 biblická hodina
20:00 staršovstvo 13.6.

Pátek:

16:00 děti

Sobota:

10:00 konfirmandi

Neděle:

9:00 nedělní škola

Brno – Židenice

Pondělí:

18:00 děti Blansko
19:00 bibl.hod Blansko
obojí 10. a 24.6.
18:30 staršovstvo 3.6.
19:00 schůzka učitelů NŠ 17.6.

Úterý:

14:00 křesťanská služba 11.6.
15:00 kavárnička 11.6.
15:00 děti
19:00 DŽES 4.6.
19:00 Modlitba se zpěvy
z Taižé 11.6.
19:00 modlitební setkání 25.6.

Středa:

16:00 dorost
17:00 mládež
19:00 biblická hodina

Pátek

19:00 střední generace
21.6.

Neděle:

9:15 nedělní škola
10:00 setkání u kávy a čaje
18:18 pěv. sbor ChrapoT

Brno I**Brno II****Brno-Husovice****Brno-Židenice****2. 6. neděle Exaudi**

BK Jana Hofmanová
ČK Jana Hofmanová
ČK 19:30 Jana Hofmanová,
nešpory

BD Saša Jacobea
Tiš Matouš Pleva

Hu Jan Keller, *křest*
ČK 19:30
Jana Hofmanová,
nešpory

Žd Radka Včelná, VP
BI Radka Včelná, VP

9. 6. Neděle svatodušní

BK Jiří Gruber, VP
ČK Jiří Gruber, VP
Rch Jiří Gruber, VP

BD Saša Jacobea,
Martin Horák,
konfirmace, VP
Tiš Olga Tydlitátová, VP

Hu Štěpán Hájek,
konfirmace, VP

Ži Radka Včelná, VP
BI Radka Včelná, VP

10. 6. Pondělí svatodušní

BD 19:00 host

16. 6. Neděle Trojiční

BK Jaroslav Vítek
ČK Jaroslav Vítek

BD Marta Židková
Tiš Pavel Just

Hu Štěpán Hájek

Ži Olga Tydlitátová, VP
BI *čtené*

23. 6. 1. neděle po sv. Trojici

BK Jiří Gruber
ČK Jiří Gruber, *konfirmace, VP*
Rch

BD Saša Jacobea
Tiš Vladimír Hauser

Hu Vladimír Zikmund

Ži Radka Včelná
BI kazatel CB

30. 6. 2. neděle po sv. Trojici

ČK 9:00 Jana Hofmanová

BD Saša Jacobea
Tiš Saša Jacobea

Ži Matouš Pleva
BI Matouš Pleva

7. 7. 3. neděle po sv. Trojici

ČK 9:00 Jana Hofmanová

BD Jaroslav Vítek
Tiš Iva Květonová

Hu Štěpán Hájek

Ži Radka Včelná, VP
BI Radka Včelná, VP

BK: Bethlehemský kostel v 8:30

ČK: Cervený kostel v 10:00

Opl: sál Opletatova 6

Rch: Rychmanov v 14:00

BD: Blahoslavův dům v 9:00

Tiš: Tišov v 10:30

Hu: Netušilova 26 v 9:00

Žd: Židenice v 9:00
BI: Blansko v 14:00

EVANGELICKÁ CÍRKEV V BRNĚ

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Brně I

Betlémský kostel a kostel J. A. Komenského (Červený kostel)

Opletalova 6, 602 00 Brno, tel: 542 211 453

email: ccebrno1@atlas.cz, <http://www.cervenykostel.cz>

kazatelé: Jiří Gruber a Jana Hofmanová, faráři

seniorátní kazatelé: Iva Květonová, Jiří Šimsa a Jaroslav Vítek

kurátor: Václav Matoulek, past. pracovnice: Marie Matoulková a Helena Pacasová

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Brně II

Blahoslavův dům, Lidická 79, 602 00 Brno, tel: 541 212 469

email: brno-ii@evangnet.cz, <http://brno-ii.evangelnet.cz>

kazatelé: Martin Horák a Alexandra Jacobea, faráři

kurátor: Jaroslav Kučera, past. pracovnice: Milena Hauserová

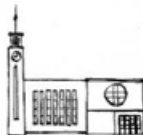
Farní sbor ČCE v Brně-Husovících

Netušilova 26, 614 00 Brno, tel: 545 212 420

email: husovice@evangnet.cz, <http://www.ccehusovice.cz>

kazatel: Štěpán Hájek, farář

kurátor: Vladimír Zikmund

Farní sbor ČCE v Brně-Židenicích

Kostel Jílkova 74, fara Konečného 6, tel: 732 819 626

email: zidenice@evangnet.cz, <http://zidenice.evangelnet.cz>

kazatelka: Radmila Včelná, farářka

kurátor: Miroslav Maňák

Diakonie ČCE - středisko v Brně

Hrnčířská 27, 602 00 Brno, tel: 549 242 279, 541 248 401

email: brno@diakoniecce.cz <http://brno.diakonie.cz>

ředitel: Lenka Svobodová

EVANGELICKÁ
AKADEMIE
BRNO

Evangelická akademie,

Vyšší odborná škola sociálně právní

Opletalova 6, tel: 542 221 741, email: vos@eabrno.cz

Střední zdravotní škola Evangelické akademie

Šimáčkova 1, 542 213 593, email: cszs@eabrno.cz,

<http://www.eabrno.cz>

ředitelka: Renata Michálková

Setkávání - brněnský evangelický měsíčník. Ročník 2019 (XXI). Vydávají sbory Českobratrské církve evangelické Brno I a Brno II. Odpovědní redaktoři: Jiří Gruber, Martin Horák. Obálka Iva Tůmová. Registrováno pod číslem MK ČR E12109. Doporučená cena jednotlivého čísla 15 Kč. Roční předplatné 150 Kč, sponzorské 200 Kč. Redakce: 602 00 Brno, Opletalova 6. Vychází 10x ročně.